

ชนิดที่ 30 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ละลายสมอง* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 16 ต้น
ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำพื้นเผาถ่าน*

ชนิดที่ 31 ชื่อภาษาไทย *ช้อย* ชื่อภาษาท้องถิ่น *สนาย* ชื่อภาษาอีสาน *ช้อย* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 13 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ไม้ดกแดง ไม้ประดับ ใบเป็นยาสีฟัน*

ชนิดที่ 32 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ปรมเปรปรอย* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 27 ต้น
ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *เนื้อไม้ทำยาสมุนไพร*

ชนิดที่ 33 ชื่อภาษาท้องถิ่น *กะเบา* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 49 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 1 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำพื้น เตาถ่าน และอื่นๆ*

ชนิดที่ 34 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ระกา* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 81 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 2 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *เนื้อไม้เป็นยาสมุนไพร สมัยก่อนนิยมนำไปทำโลงศพ*

ชนิดที่ 35 ชื่อภาษาไทย *ตะเคียนทอง* ชื่อภาษาท้องถิ่น *กะเกี* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 19 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 2 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำบ้านพักที่อยู่อาศัยทั่วไป และอื่นๆ*

ชนิดที่ 36 ชื่อภาษาท้องถิ่น *สะเดาต้มเรีย* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 73 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำสบู่ล้างมือและอื่นๆ*

ชนิดที่ 37 ชื่อภาษาไทย *ราชพฤกษ์* ชื่อภาษาท้องถิ่น *กาล* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 28 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 1 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำฟืน ผาถ่าน ใช้สอยอื่นๆ*

ชนิดที่ 38 ชื่อภาษาไทย *ยอป่า* ชื่อภาษาท้องถิ่น *โยปรี* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 14 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ทำฟืน ผาถ่าน ใช้สอยอื่นๆ*

ชนิดที่ 39 ชื่อภาษาไทยตะแบง ชื่อภาษาท้องถิ่น ตะแบง ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 47 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 11 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน สร้างบ้าน ใช้สอยอื่นๆ

ชนิดที่ 40 ชื่อภาษาไทยมะไฟ ชื่อภาษาท้องถิ่น มะเฝียว ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 21 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน สร้างบ้าน ใช้สอยอื่นๆ

ชนิดที่ 41 ชื่อภาษาท้องถิ่น ปริงกะบาลดัมเรียว ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 46 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ทำไม้แบบ และใช้อื่นๆ

ชนิดที่ 42 ชื่อภาษาท้องถิ่น **สลอง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 90 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ยอดกินกับน้ำพริก ส่วนต่างๆทำพื้น

ชนิดที่ 43 ชื่อภาษาไทย **พองน้ำ** ชื่อภาษาท้องถิ่น **แหมเมือง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 46 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน สร้างบ้าน ใช้สอยอื่นๆ ผลกินได้ มีรสเปรี้ยวหวาน

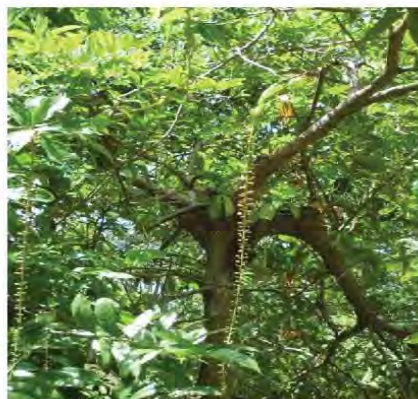
ชนิดที่ 44 ชื่อภาษาไทย **สะเดา** ชื่อภาษาท้องถิ่น **สะเดา** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 60 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 4 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ยอดอ่อนกินเป็นผักกับน้ำพริก ใช้สร้างที่อยู่อาศัย และอื่นๆ

ชนิดที่ 45 ชื่อภาษาท้องถิ่น *เดรียทม* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 70 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 6 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *กับอุปกรณ์ทำมาหากิน*

ชนิดที่ 46 ชื่อภาษาไทย *มะตูม* ชื่อภาษาท้องถิ่น *เพนา* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 26 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *รับประทานผล และใบ*

ชนิดที่ 47 ชื่อภาษาไทย *ต้นกระโดน* ชื่อภาษาท้องถิ่น *เรียง* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 101 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *รับประทานยอดอ่อนจิ้มกับน้ำพริก*

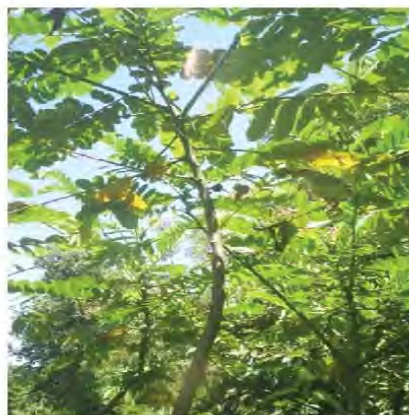
ชนิดที่ 48 ชื่อภาษาไทย **ต้นมะขามป้อม** ชื่อภาษาท้องถิ่น **กะตูดปรี** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ **41** ต้น ขนาด 50-100 ซม. **0** ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ผลใช้รับประทานแก้ร้อนในกระหายน้ำ**

ชนิดที่ 49 ชื่อภาษาท้องถิ่น **กันแสง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ **65** ต้น ขนาด 50-100 ซม. **0** ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **สร้างบ้าน**

ชนิดที่ 50 ชื่อภาษาท้องถิ่น **เสนเดียว** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ **150** ต้น ขนาด 50-100 ซม. **0** ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทั่วไป**

ชนิดที่ 51 ชื่อภาษาไทย *ต้นชุมเห็ดเทศ* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 19 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ต้นเป็นยาสมุนไพร

ชนิดที่ 52 ชื่อภาษาท้องถิ่น *จลิก* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 9 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *สร้างบ้าน*

ชนิดที่ 53 ชื่อภาษาไทย *ต้นขี้เหล็ก* ชื่อภาษาท้องถิ่น *อังกัญ* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 60 ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ใบใช้ประกอบอาหาร เป็นยาแก้ร้อนไม่หลับ

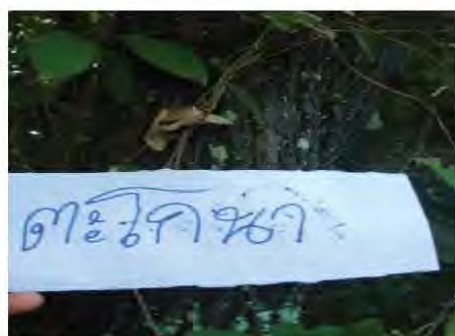
ชนิดที่ 54 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ตะมาดอันดริยล* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 10 ต้น
ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *สร้างบ้าน*

ชนิดที่ 55 ชื่อภาษาไทย *ต้นพลู* ชื่อภาษาท้องถิ่น *พลู* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 22 ต้น
ขนาด 50-100 ซ.ม. 0 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ผลใช้รับประทาน*

ชนิดที่ 56 ชื่อภาษาท้องถิ่น *สะเดาะสะ दौर* ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ 18 ต้น
ขนาด 50-100 ซ.ม. 1 ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ผลสุก ใช้รับประทาน*

ชนิดที่ 57 ชื่อภาษาไทย **ต้นตะโกนา** ชื่อภาษาท้องถิ่น **ตะกู** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 21 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ผลแก่ ใช้เป็นสีย้อมผาจากธรรมชาติ**

ชนิดที่ 58 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ปะปูล** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 54 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **สร้างบ้าน**

ชนิดที่ 59 ชื่อภาษาไทย **ต้นจวร** ชื่อภาษาท้องถิ่น **จวร** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 58 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ใบใช้ห่อขนมเทียน ห่อขนมตาล**

ชนิดที่ 60 ชื่อภาษาท้องถิ่น **จ้งอูดมวด** ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ **11** ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. **0** ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **สร้างบ้าน**

ชนิดที่ 61 ชื่อภาษาไทย**ต้นจาว** ชื่อภาษาท้องถิ่น **จาว** ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ **10** ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. **0** ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **สร้างบ้าน**

ชนิดที่ 62 ชื่อภาษาท้องถิ่น **สมอบาย** ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ **15** ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. **0** ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ต้นเป็นยาสมุนไพร**

ชนิดที่ 63 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ส้ารอง** ขนาดของต้นไม้ (ซ.ม.) ขนาด 1-50 ซ.ม. จำนวนพบ **35** ต้น ขนาด 50-100 ซ.ม. **1** ต้น ขนาด100 ซ.ม. ขึ้นไป **0** ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำไม้แบบ**

ชนิดที่ 64 ชื่อภาษาไทย**ต้นไทร** ชื่อภาษาท้องถิ่น **จรี** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 10 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 1 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **เผาถ่าน**

ชนิดที่ 65 ชื่อภาษาไทย**ต้นมะกอก** ชื่อภาษาท้องถิ่น **อังกะ** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 32 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 1 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ผลมีรสเปรี้ยวรับประทานได้**

ชนิดที่ 66 ชื่อภาษาท้องถิ่น **บายละดัง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 10 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **เป็นยาสมุนไพร**

ชนิดที่ 67 ชื่อภาษาไทย *ต้นมะสัง* ชื่อภาษาท้องถิ่น *กระสัง* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 12 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ผลสุกมีรสเปรี้ยวรับประทานได้ ใช้ต้มปลา*

ชนิดที่ 68 ชื่อภาษาไทย *ต้นส้มโอม* ชื่อภาษาท้องถิ่น *ตะมูง* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 86 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *ใบนำไปประกอบอาหาร*

ชนิดที่ 69 ชื่อภาษาท้องถิ่น *กร๊วงเผีย (เนื้อแดง)* ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 108 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน *สร้างบ้าน*

ชนิดที่ 70 ชื่อภาษาท้องถิ่น **กร๊วง ผู้ (เนื้อขาว)** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 150 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **สร้างบ้าน**

ชนิดที่ 71 ชื่อภาษาไทย **ต้นโมก** ชื่อภาษาท้องถิ่น **เกลงก๊วง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 24 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 4 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำเป็นไม้ประดับ ปลูกเป็นไม้มงคล**

ชนิดที่ 72 ชื่อภาษาไทย **ต้นด้ว** ชื่อภาษาท้องถิ่น **ละงิง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 100 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ใบ เป็นผักจิ้มน้ำพริก**

ชนิดที่ 73 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ต้นกุ่มพะเนียง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 120 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ผลใช้รับประทาน**

ชนิดที่ 74 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ตลวก** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 55 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ไม้ฟืน**

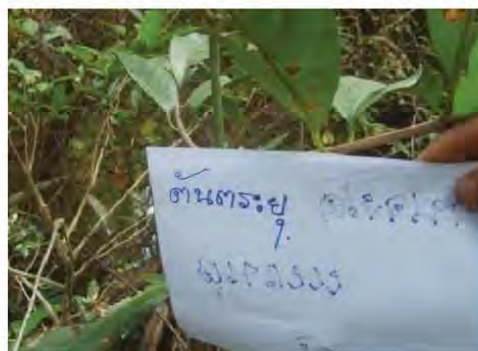
ชนิดที่ 75 ชื่อภาษาท้องถิ่น **กลั่น** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 72 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 1 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ผลสุกสีดำรับประทานได้ มีรสฝาด**

ชนิดที่ 76 ชื่อภาษาท้องถิ่น **เกรียง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 10 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำฟืน**

ชนิดที่ 77 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ประเเรียน** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 146 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **เป็นยาสมุนไพร**

ชนิดที่ 78 ชื่อภาษาไทย **มังกุดป่า** ชื่อภาษาท้องถิ่น **ตระกูล** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 28 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำไม้แบบ**

ชนิดที่ 79 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ตะเม้ง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 50 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ไม้ฟืน**

ชนิดที่ 80 ชื่อภาษาไทย**ต้นลึก** ชื่อภาษาท้องถิ่น**จอร์จ** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 45 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 1 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ใบใช้รับประทาน**

ชนิดที่ 81 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ขาว** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 52 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 1 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำไม้แบบ**

ชนิดที่ 82 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ต้นเตย** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 60 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 1 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำไม้แบบ**

ชนิดที่ 83 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ชะเม็ย** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 70 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำรังเลี้ยงไหม**

ชนิดที่ 84 ชื่อภาษาท้องถิ่น **อังก้อง** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ซม. จำนวนพบ 10 ต้น ขนาด 50-100 ซม. 0 ต้น ขนาด 100 ซม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน **ทำฟืน**

ชนิดที่ 85 ชื่อภาษาไทย**ต้นอุโลก** ชื่อภาษาท้องถิ่น**อลอก** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 28 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน ต้นเป็นยาสมุนไพร

ชนิดที่ 86 ชื่อภาษาไทย**ต้นปอป่า** ชื่อภาษาท้องถิ่น**เปริลปริ** ขนาดของต้นไม้ (ช.ม.) ขนาด 1-50 ช.ม. จำนวนพบ 100 ต้น ขนาด 50-100 ช.ม. 0 ต้น ขนาด 100 ช.ม. ขึ้นไป 0 ต้น ประโยชน์และการนำไปใช้งาน เปลือกใช้ในการสาน การมัด การผูก

4.1.5 ความรู้เรื่องผัก มัน ผลไม้ เห็ด

จากข้อมูลการศึกษาวิจัยบ้านหนองใหญ่ มีข้อมูลผัก ผลไม้ เห็ด ดังนี้

1) ความรู้ผักและมันริมห้วยเสนง บ้านหนองใหญ่ 34 ชนิด

ชนิดที่ 1 ชื่อภาษาท้องถิ่น ก้นเดรียง ชื่อภาษาไทย ผักหนาม ลักษณะ เป็นกอขึ้นริมน้ำห้วยเป็นพืชล้มลุก มีรสออกหวานๆ กินได้ทั้งสุกและดิบ เป็นผักกินยอด ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 2 ชื่อภาษาท้องถิ่น เรียง ชื่อภาษาไทยกระโดนลักษณะ เป็นพุ่ม ใช้ในการรับประทานกับน้ำพริก ลาบปลา ลาบเนื้อ มีรสชาติฝาด ฤดูกาล เก็บได้ตลอดทั้งฤดูกาล

ชนิดที่ 3 ชื่อภาษาท้องถิ่น สะเม็ด ชื่อภาษาไทย สะเม็ด ภาษาอีสาน บักเม็ก ลักษณะ ใช้รับประทานกับ น้ำพริก ส้มตำ ลาบก้อย มีรสชาติเปรี้ยวอมฝาดมีกลิ่นหอมเหมือนลูกชมพู่ ฤดูกาล เก็บได้ตลอดทั้ง ฤดูกาล

ชนิดที่ 4 ชื่อภาษาท้องถิ่น อาลือก ชื่อภาษาไทย ผักสาว ลักษณะ ยอดและผลอ่อนใช้กินกับน้ำพริกมีรส ขมนิดๆ ฤดูกาล เก็บช่วงมีนาคม-พฤษภาคม

ชนิดที่ 5 ชื่อภาษาท้องถิ่นระงิง ชื่อภาษาไทยผักตบชวา ลักษณะ ดอกและยอดใช้นำไปต้มหั่น ต้มกับส้มเขียวหวาน ต้มปลา ทำให้ออกกรสชาติเปรี้ยว ฤดูกาลยอดเก็บได้ตลอดทั้งปีแต่ออกดอกช่วงมีนาคม-เมษายน

ชนิดที่ 6 ชื่อภาษาท้องถิ่นผักกะเดา ชื่อภาษาไทยสะเดา ลักษณะ ดอกและยอดใช้เป็นเครื่องเคียงอาหารประเภทน้ำพริกปลาทูนน้ำพริกกะทิไก่ ลาบ ก้อย มีรสชาติดอกขม ฤดูกาลยอดเก็บได้ตลอดทั้งปีแต่ออกดอกในช่วงธันวาคม-มกราคม

ชนิดที่ 7 ชื่อภาษาท้องถิ่นก้นกร้าง ชื่อภาษาไทย - ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ประโยชน์ ยอดกินกับน้ำพริก ฤดูกาลเก็บได้ตลอดทั้งปี

ชนิดที่ 8 ชื่อภาษาท้องถิ่น **จู้ด** ชื่อภาษาไทย **ชะลูด** ลักษณะ เป็นไม้เถาวัลเลื้อย ประโยชน์ ยอดใช้กินกับน้ำพริก นึ่งกับปลา มีรสชาติออกหวานนิดๆ เอาต้นมาทำปากตรู(ปากไซ) ฤดูกาลเก็บช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 9 ชื่อภาษาท้องถิ่น **หลอด** ชื่อภาษาไทย **กระทกรก** ลักษณะ เป็นไม้เถาวัลเลื้อย ประโยชน์ ยอดใช้ลวกกินกับน้ำพริกหรือนำมานึ่งกับปลา รสชาติอร่อย ฤดูกาลเก็บได้ตลอดปี

ชนิดที่ 10 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ลัวะลิบ** ชื่อภาษาไทย- ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ยอดใช้ลวกหรือนึ่งกับปลา กินกับน้ำพริก รสชาติอร่อย ฤดูกาลเก็บได้ช่วงเดือนมีนาคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 11 ชื่อภาษาท้องถิ่น *วัวดอกตัวก* ชื่อภาษาไทย *ผักอีตกหรือผักหวานป่า* ลักษณะ เป็นไม้พุ่มเตี้ย ยอดใช้ลวกกินกับน้ำพริก ใช้เนื้อกับปลารสชาติอร่อย ฤดูกาล เก็บช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม

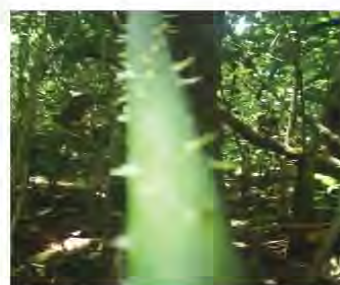
ชนิดที่ 12 ชื่อภาษาท้องถิ่น *จะตะมุง* ชื่อภาษาไทย *ส้มโมง* ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ยอดละ ใบอ่อน นำมาต้มกับกระดูกหมู ต้มปลา ต้มเห็ด รสชาติออกเปรี้ยว อร่อย ฤดูกาล เก็บได้ตลอดปี

ชนิดที่ 13 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ละเหยว* ชื่อภาษาไทย *ใบหล้านาง* ลักษณะ เป็นเครือเลื้อย ตามต้นไม้ นำใบมาคั้น แยกป้า แยกจีเหล็ก แยกหนอไม้ แยกลาว เพิ่มรสชาติความอร่อย ฤดูกาล เก็บได้ตลอดปี

ชนิดที่ 14 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ตะลุมเป* ชื่อภาษาไทย-ลักษณะ เป็นเถาวัลย์เลื้อย ยอดนำมารับประทาน ฤดูกาล เก็บช่วงเดือนมีนาคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 15 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ปะเปร่อ** ชื่อภาษาไทย- ลักษณะ เป็นเครือเลื้อยตามต้นไม้ยอดนำมาต้มสั 2 น้ำแล้วนำมาแกงใส่ใบหญ้านางรสชาติออกขม ฤดูกาล เก็บช่วงเดือนมีนาคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 16 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ประะ** ชื่อภาษาไทย- ลักษณะ เป็นผักหัว ใบติดราบกับดินใบมากินกับน้ำพริก หรือนำมาผัด กับไข่แดง รสชาติอร่อย มีกลิ่นหอม ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 17 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ปะดื้อ** ชื่อภาษาอีสาน ผักอีทือ ลักษณะ มีหัวเหมือนข่าดอกและต้น อ่อน ต้ม จิ้มน้ำพริกมีรสชาติเผ็ดนิดๆ ฤดูกาล ช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 18 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ปะเดา** ชื่อภาษาไทย หวาย ลักษณะ ลำต้นมีหนามยาวรอบเป็นพุ่มนำมาต้ม แล้วแกง รสชาติออกขมนิดๆ ฤดูกาล เก็บได้ตลอดฤดูกาล

ชนิดที่ 19 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ตำปริง** ชื่อภาษาไทย **หน่อไม้**ลักษณะ เป็นกอ นำหน่ออ่อนมาปรุงเป็นอาหาร แกงหรือต้มจิ้มกะ น้ำพริก ต้มแก่นำมาทำเครื่องจักสาน ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนกรกฎาคม

ชนิดที่ 20 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ผักแว่น** ชื่อภาษาไทย**ผักแว่น** ลักษณะ เป็นผักที่ขึ้นตามริมน้ำ นำยอดมาจิ้มกะ น้ำพริก ฤดูกาล ที่พบเดือนพฤษภาคม-เดือนสิงหาคม

ชนิดที่ 21 ชื่อภาษาท้องถิ่น**จิกกั้ว** ชื่อภาษาไทย**บัวบก** ลักษณะ เป็นผักเลื้อยตามดินชอบบริเวณชื้น นำมากินกับน้ำพริก ลาบ ก้อย ฤดูกาล ที่พบเดือนพฤษภาคม-เดือนสิงหาคม

ชนิดที่ 22 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ปีกา** ชื่อภาษาไทย**ผักลิ้นฟ้า** ลักษณะ นำมาเผาไฟแล้วล้างออกกินกับ ลาบ ก้อย น้ำพริก ไม้ยืนต้น รับประทานได้ทั้งยอด ดอก ผล ฤดูกาล ยอดเก็บ ได้ตลอดฤดูแต่ ดอกและผล เก็บช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนสิงหาคม

ชนิดที่ 23 ชื่อภาษาท้องถิ่นกระจอกนอะ ชื่อภาษาไทยดอกกระเจียว ลักษณะเป็นไม้หัวและดอกนำดอกมาต้มกินกับน้ำพริก มีกลิ่นหอม ฤดูกาล ช่วงเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 24 ชื่อภาษาท้องถิ่นตะเภา ชื่อภาษาไทย- ลักษณะเป็นไม้หัว ใช้ดินอ่อนนำมาต้มกินกับน้ำพริก ฤดูกาล เดือนมีนาคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 25 ชื่อภาษาท้องถิ่นกระสัง ชื่อภาษาไทยมะสัง ลักษณะเป็นไม้ยืนต้น นำดอกมาต้มกินกับน้ำพริกหรือกินสด ได้ผลนำมาต้มกับปลารสชาติอร่อยมีกลิ่นหอม ฤดูกาล ช่วงเดือนเมษายน-พฤษภาคม

ชนิดที่ 26 ชื่อภาษาท้องถิ่นอันกัญ ชื่อภาษาไทยยอดขี้เหล็ก ลักษณะเป็นไม้ยืนต้น ใช้ใบและดอกมาแกงรสชาติออกขมนิดๆ ฤดูกาล เก็บได้ตลอดปี

ชนิดที่ 27 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ปะลิด** ชื่อภาษาไทย **สายบัวแดง** ลักษณะ **ชอบขึ้นในน้ำ** นำสายบัวมาจิ้มกับ น้ำพริก ผัด หรือแกงกะทิ ฤดูกาล **เก็บได้ตลอดปี**

ชนิดที่ 28 ชื่อภาษาท้องถิ่น **บอนน้ำ** ชื่อภาษาไทย **ต้นบอน** ลักษณะ **เป็นหัว** นำลำต้นอ่อนมาต้มจิ้ม น้ำพริก หรือนำมาแกงมีกลิ่นหอม ฤดูกาล **ทั่วไป**

ชนิดที่ 29 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ดิล** ชื่อภาษาไทย - ลักษณะ **ลำต้นลาย** นำลำต้นอ่อนมาปอกเปลือก แล้วต้ม น้ำแรกให้เทน้ำทิ้งแล้วต้มใหม่ใส่กะทิ ใส่หี๊ด ฤดูกาล **ทั่วไป**

ชนิดที่ 30 ชื่อภาษาท้องถิ่น **ชะคบ** ชื่อภาษาไทย **อีรอก** ลักษณะ **เป็นพืชหัว** นำลำต้นมาปอกเปลือก แล้ว ต้ม น้ำแรกให้เททิ้ง แล้วต้มใหม่ค่อยปรุงรส ฤดูกาล **ทั่วไป**

ชนิดที่ 31 ชื่อภาษาท้องถิ่น **กะดุย** ชื่อภาษาไทย **มันกลอย** ลักษณะ **เป็นเครือเลื้อยตามต้นไม้** นำมาปอก เปลือก แล้วเอามาหั่นเป็นชิ้นเล็ก แช่น้ำทิ้งไว้ แล้วนำมาตากแห้ง เสร็จแล้วนำมาต้ม ฤดูกาล **ช่วงเดือน มกราคม-เดือนธันวาคม**

ชนิดที่ 32 ชื่อภาษาท้องถิ่นจีน โลงดิน ชื่อภาษาไทยมันเทียนหรือมันนก ลักษณะ เป็นเครือเลื้อยตาม
ต้นไม้มาหนึ่ง รับประทาน หรือนำมาทำขนมหวานฤดูกาล ช่วงเดือนเมษายน-เดือนตุลาคม

ชนิดที่ 33 ชื่อภาษาท้องถิ่นจีน โลงจุก ชื่อภาษาไทยมันหมู ลักษณะ เป็นเครือเลื้อยตามต้นไม้ นำมา หนึ่ง
ต้ม ทำขนมหวาน ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 34 ชื่อภาษาท้องถิ่น จีน โลงดึก ชื่อภาษาไทยมันน้ำ เป็นเครือเลื้อยตามต้นไม้กินดิบจะมี รสชาติ
หวาน กินแก้กระหายน้ำได้หรือนำมาหนึ่ง ต้ม ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

4.1.6 ความรู้เรื่องเห็ดริมห้วยเสนง 10 ชนิด

ชนิดที่1 ชื่อภาษาท้องถิ่น ประเสริฐจึงทม ชื่อภาษาอีสาน เห็ดไค ชื่อภาษาไทย – สถานที่เกิด เกิดขอบ
พื้นที่บริเวณป่าดิบชื้น ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่2 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐกันโจร์* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดปลวกดราบ* ชื่อภาษาไทย *เห็ด โคลนใหญ่* สถานที่เกิด *เกิดบริเวณป่าดิบชื้น* ฤดูกาล *เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน*

ชนิดที่3 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐกันโจร์เบน* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดปลวกน้อย* ชื่อภาษาไทย - สถานที่เกิด *เกิดบริเวณป่าดิบชื้น* ฤดูกาล *เกิดเดือนกันยายน-เดือนตุลาคม*

ชนิดที่4 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐขอ* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดบด* ชื่อภาษาไทย *เห็ดขอน* สถานที่เกิด *บริเวณขอนไม้เข่นขอน* ฤดูกาล *เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนธันวาคม*

ชนิดที่5 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐมะเขาว* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดแป้ง* ชื่อภาษาไทย - สถานที่เกิดตาม *บริเวณใบไม้ที่อับชื้น* ฤดูกาล *เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนกรกฎาคม*

ชนิดที่6 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐจันเรน* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดขี้กะเดือน* ชื่อภาษาไทย *เห็ดไล่เดือน* สถานที่เกิดตาม *บริเวณใบไม้ที่อับชื้น* ฤดูกาล *เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนกรกฎาคม*

ชนิดที่7 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐดีกมะรุ* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดน้ำหมาก* ชื่อภาษาไทย- สถานที่เกิดตามบริเวณใบไม้ที่อับชื้น ฤดูกาล เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่8 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐโฝ๊ะ* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดเผาะ* ชื่อภาษาไทย- สถานที่เกิดตามบริเวณใบไม้ที่อับชื้น ฤดูกาล เกิดเดือนเมษายน-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่9 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐขุม* ชื่อภาษาอีสาน *เห็ดเหิง* ชื่อภาษาไทย- สถานที่เกิดตามบริเวณใบไม้ที่อับชื้น ฤดูกาล เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่10 ชื่อภาษาท้องถิ่น *ประเสริฐกะ โงก* ชื่อภาษาอีสาน - ชื่อภาษาไทย- สถานที่เกิดตามบริเวณใบไม้ที่อับชื้น ฤดูกาล เกิดเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

4.1.7 ความรู้เรื่องผลไม้ริมห้วยเสนง 33 ชนิด

ชนิดที่ 1 ชื่อภาษาท้องถิ่น*ขามมา* ชื่อภาษาอีสาน *บักคายข้าว* ลักษณะเป็นเถาวัลเลื้อยตามต้นไม้ ผลสุกมีรสหวาน ฤดูกาล ช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 2 ชื่อภาษาท้องถิ่น*กะเรียด* ชื่อภาษาอีสาน *บักผีม่วน* ลักษณะเป็นเถาวัลเลื้อยตามต้นไม้ ผลสุกมีรสหวานอมเปรี้ยว ฤดูกาล ช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 3 ชื่อภาษาท้องถิ่นกุย ชื่อภาษาอีสาน บักยางป่า ภาษาไทย ลูกยางป่า ลักษณะเป็นเถาวัลเลื้อยตามต้นไม้ ผลสุกมีสีเหลือง มีรสชาติหวานอมเปรี้ยว ฤดูกาล ช่วงเดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 4 ชื่อภาษาท้องถิ่นพะงิ้ว ภาษาไทย มะไฟ ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีรสหวานอมเปรี้ยว ฤดูกาล ช่วงเดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 5 ชื่อภาษาท้องถิ่นกะลัน ชื่อภาษาอีสาน เม็ดนงคำ ลักษณะเป็นไม้ยืนต้น มีรสฝาด ฤดูกาล ช่วงเดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 6 ชื่อภาษาท้องถิ่นรำดูล ชื่อภาษาอีสาน ลำดวน ลักษณะเป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีสีม่วง มีรสชาติหวานอมฝาด ฤดูกาล ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 7 ชื่อภาษาท้องถิ่นปริง ชื่อภาษาอีสาน ลูกหว้า ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีสีม่วงมีรสชาติหวาน ฤดูกาล ช่วงเดือนกุมภาพันธ์-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 8 ชื่อภาษาท้องถิ่น**เขมร**ชื่อภาษาอีสาน **บักแงว** ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีรสชาติหวานอมเปรี้ยว ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 9 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ปฐ** ชื่อภาษาอีสาน **มะพุด** ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 10 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ตะเปียงกู** ชื่อภาษาอีสาน **ส้มป่อย** ภาษาไทย **อรุณป่า** ลักษณะ เป็นไม้เถาวัลเลื้อยมีรสชาติเปรี้ยว ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 11 ชื่อภาษาท้องถิ่น**ป็นรว** ชื่อภาษาอีสาน**บักค้อ** ภาษาไทย **ตะคร้อ** ลักษณะ เป็น ไม้ยืนต้น ผลสุกมีรสชาติเปรี้ยว ฤดูกาล ช่วงเดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 12 ชื่อภาษาท้องถิ่นกิบกะดาม ชื่อภาษาอีสานบักแก้ว ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีรสชาติเปรี้ยว
ฤดูกาล ช่วงเดือนมกราคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 13 ชื่อภาษาท้องถิ่นสะดอล ชื่อภาษาอีสานบักกิ้นลิ้น ภาษาไทย สะเดาะ ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น
รสชาติหวานกินแล้วรู้สึกคันลิ้น ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 14 ชื่อภาษาท้องถิ่นตะกอ ชื่อภาษาอีสานลูกตะโก ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลรับประทานมีรส
ฝาด ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนสิงหาคม

ชนิดที่ 15 ชื่อภาษาท้องถิ่นเปือยชื่อภาษาอีสานบักหาด เป็นไม้ยืนต้นผลสุกมีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน
เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 16 ชื่อภาษาท้องถิ่นสวายปรี ชื่อภาษาอีสานบักม่วงป่า ไม้ยืนต้น ผลดิบมีรสชาติเปรี้ยว ผลสุกมี
รสหวาน เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 17 ชื่อภาษาท้องถิ่นปะเป็ลย ลักษณะ เป็นไม้พุ่ม ผลมีรสชาติหวานอมเปรี้ยว เดือนพฤษภาคม-
เดือนกันยายน

ชนิดที่ 18 ชื่อภาษาท้องถิ่นตะโบย ชื่อภาษาอีสาน บักชีถั่ว ลักษณะ เป็นไม้พุ่ม ผลมีรสชาติเปรี้ยว ฤดู
เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 19 ชื่อภาษาท้องถิ่นบักแก้ว ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ลูกมีลักษณะคล้ายลิ้นสาด ฤดูกาล เดือน
มกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 20 ชื่อภาษาท้องถิ่นลูกโกลด ลักษณะ เป็นไม้เถาวัลเลื้อย กิ่งมีคราบน้ำมันเหมือนฉนวนมิดไปทั่ว
ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 21 ชื่อภาษาท้องถิ่นระเวีย ชื่อภาษาอีสาน มะเคือ เป็นไม้ยืนต้น ผลมีรสฝาด ฤดูกาล เก็บได้ตลอด
ทั้งปี

ชนิดที่ 22 ชื่อภาษาท้องถิ่นพะเนา ชื่อภาษาอีสาน มะดุม ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกมีสีเหลืองมีกลิ่น
หอมกินได้ทั้งดิบหรือนำมาต้มกินฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 23 ชื่อภาษาท้องถิ่นมะกะ ชื่อภาษาอีสาน มะกอกป่า ลักษณะ ไม้ยืนต้น ผลดิบมีรสชาติเปรี้ยวอม
ฝาด ผลสุกมีรสชาติเปรี้ยวอมหวาน ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 23 ชื่อภาษาท้องถิ่นมะขามป้อม ชื่อภาษาอีสาน บักขามป้อม ลักษณะ ไม้ยืนต้นลูกกลมมีรสชาติ
หวานอมเปรี้ยวกินกับพริกเกลือ รสชาติอร่อย ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนธันวาคม

ชนิดที่ 24 ชื่อภาษาท้องถิ่นไฟคอง ชื่อภาษาอีสาน - ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้นมีดอกสีเหลืองรสชาติเปรี้ยว
หวาน มัน ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 25 ชื่อภาษาท้องถิ่นเบน ชื่อภาษาอีสาน บักเบน ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ผลสุกจะมีรสหวาน
ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนพฤษภาคม

ชนิดที่ 26 ชื่อภาษาท้องถิ่นกุ่มพะนิง ชื่อภาษาอีสาน บักหูลิง ลักษณะ เป็นไม้พุ่ม ผลมีรสชาติเปรี้ยวเกิน
กับพริกเกลืออร่อย ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนเมษายน

ชนิดที่ 27 ชื่อภาษาท้องถิ่นบายเบก ชื่อภาษาอีสาน บักอาก้า ลักษณะ เป็นไม้พุ่ม ผลสุกเปลือกสีแดงอม
ชมพูข้างในสีม่วง รสชาติฝาดหวาน ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 28 ชื่อภาษาท้องถิ่นสังเขิร ชื่อภาษาอีสาน บักเลียบแมว ลักษณะ เป็นไม้พุ่มมีหนาม ดอกเล็ก ๆ ผลสุก
มีสีม่วงรสชาติเปรี้ยวอมหวาน ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนธันวาคม

ชนิดที่ 29 ชื่อภาษาท้องถิ่นพนกอ้งแกบ ชื่อภาษาอีสาน ลักษณะ หมดดอกเข็ม เป็นไม้พุ่ม รสชาติหวาน
มัน ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 30 ชื่อภาษาท้องถิ่นตะลึง ชื่อภาษาอีสาน บักเหลียม ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น ใช้มีดผ่ากินเมล็ดข้างใน รสชาติมันๆเหมือนถั่ว ฤดูกาล เดือนพฤษภาคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 31 ชื่อภาษาท้องถิ่นตาสัก ชื่อภาษาอีสาน - ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น กินเมล็ดข้างใน รสชาติมันแกว ใต้อ่อนไม้ ฤดูกาล เดือนเมษายน-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 32 ชื่อภาษาท้องถิ่นตะโหนด ชื่อภาษาอีสาน บักตาล ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้นขนาดสูง ปอกเปลือกกินเมล็ดอ่อนข้างใน ฤดูกาล เดือนมกราคม-เดือนกันยายน

ชนิดที่ 33 ชื่อภาษาท้องถิ่นสะปรือ ชื่อภาษาอีสาน มะเฟือง ลักษณะ เป็นไม้ยืนต้น กินได้ทั้งลูกสุกและดิบ มีรสชาติเปรี้ยว ฤดูกาล เก็บ ได้ตลอดปี

4.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 และ ข้อที่ 3

เพื่อจัดทำแผนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและพัฒนาแหล่งเรียนรู้โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน และเพื่อจัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ท้องถิ่นกลุ่มน้ำห้วยเสนงในบริเวณตำบลหนองใหญ่ เกิดผลจากการทดลองปฏิบัติการในระยะที่ 2 ดังนี้

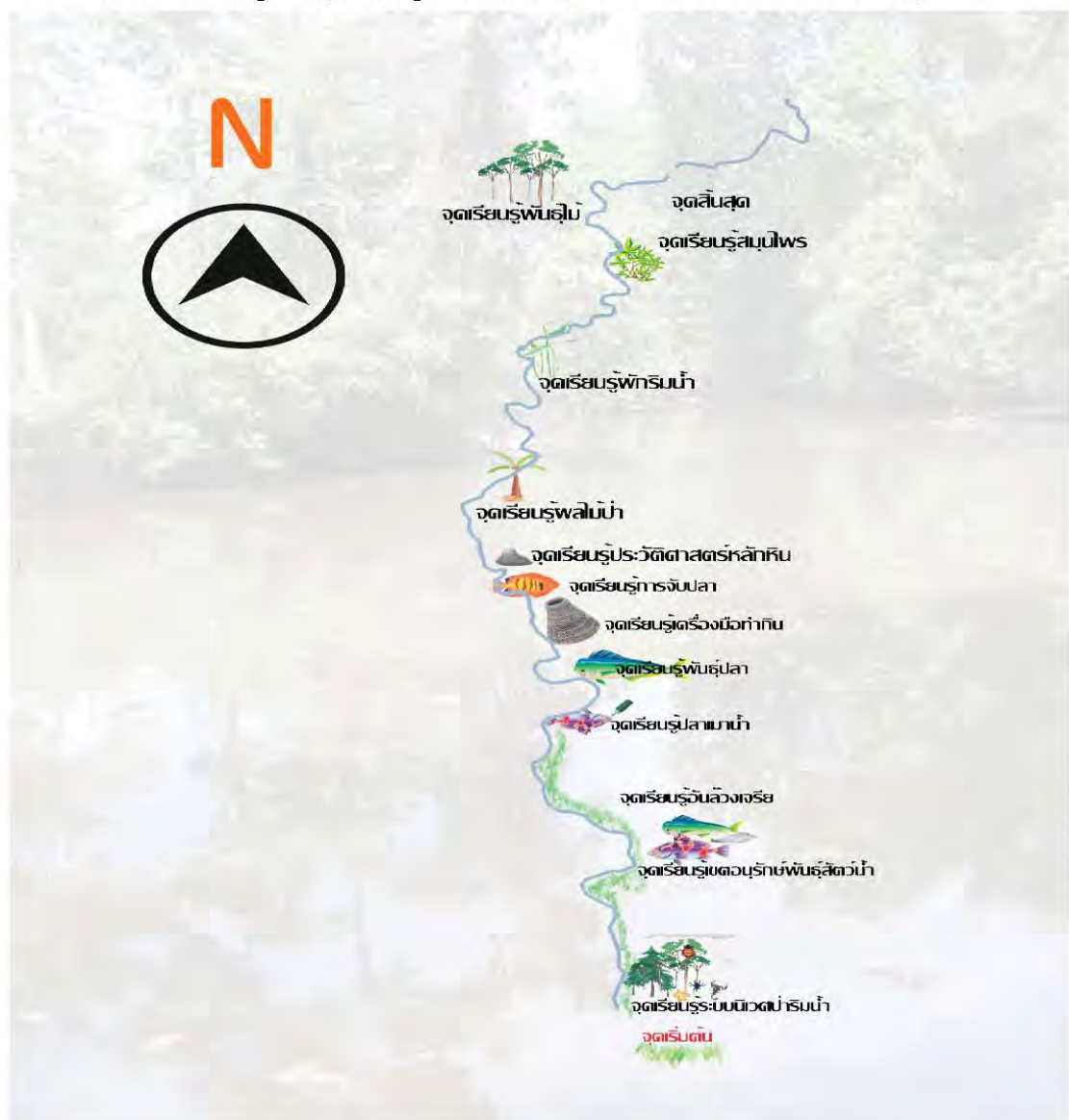
4.2.1 การจัดทำแหล่งเรียนรู้และหลักสูตรการเรียนรู้

การจัดทำหลักสูตรท้องถิ่นระบบนิเวศกลุ่มน้ำห้วยเสนง ตำบลหนองใหญ่ เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรกลุ่มน้ำห้วยเสนงทุกฝ่ายมาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยมีคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรซึ่งประกอบด้วย นักวิจัยในพื้นที่ คณะครู ตัวแทนนักเรียน ตัวแทนครูภูมิปัญญา ตัวแทนผู้ปกครอง และผู้นำชุมชนระดับตำบล

การจัดทำสาระของหลักสูตร และการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนครูภูมิปัญญา นักวิจัยในพื้นที่ ส่งผลให้ทุกฝ่ายได้มีโอกาสได้เข้ามาร่วมกำหนดหลักสูตร สำหรับ ใช้จัดการเรียนการสอนให้กับ บุตรหลานในชุมชนของตนเอง ซึ่งมีดังนี้ โครงสร้าง สาระเนื้อหา ชื่อภูมิ ปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร

การจัดทำหลักสูตรในครั้งนี้เป็นการจัดทำหลักสูตรแหล่งเรียนรู้ระบบนิเวศลุ่มน้ำห้วยเสนง ตำบลหนองใหญ่ จัดทำหลักสูตรการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับแหล่งเรียนรู้ และเหมาะสมกับวัยและ ความสามารถซึ่ง ประกอบด้วยจุดการเรียนรู้ 7 จุด คือ

แผนที่เขตแหล่งเรียนรู้และจุดเรียนรู้ระบบนิเวศลุ่มน้ำห้วยเสนงตำบลหนองใหญ่

4.2.2 จุดเรียนรู้ระบบนิเวศลุ่มน้ำห้วยเสนงตำบลหนองใหญ่

1) จุดเรียนรู้ระบบนิเวศป่าริมน้ำ

เพื่อเด็กและเยาวชนให้เกิดการเรียนรู้ ป่าริมน้ำ หรือระบบนิเวศป่าริมน้ำ ที่เป็นป่าเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติที่มีพันธุ์ไม้ สมุนไพร เห็ด ผักพื้นบ้าน ซึ่งในอดีตป่าริมน้ำจะพบได้ทั่วไปในลำน้ำห้วยเสนง ปัจจุบันระบบนิเวศป่าริมน้ำห้วยเสนงที่มีความอุดมสมบูรณ์เหลือน้อยลง เพราะการบุกเบิกป่าริมน้ำมาทำพืชเศรษฐกิจ ระบบนิเวศป่าริมน้ำถ้าคงความอุดมสมบูรณ์ พืชผัก ทรัพยากร ก็จะกลับคืนสู่ลำน้ำห้วยเสนง

การเรียนรู้ในจุดนี้จะแบ่งเด็กออกตามผู้รู้แล้วเดินตามเส้นทางที่ผู้รู้จัดทำไว้ ผู้รู้จะ บอกชื่อต้นไม้ ผัก ผลไม้ ดิน น้ำ ป่า ให้เด็กจดบันทึก เป็นภาษาท้องถิ่นเขมรและภาษาไทย เพื่อนำข้อมูลมาสรุปร่วมกัน

โครงสร้าง /สาระเนื้อหา /ข้อมูลปัญหาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม /แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร

เรื่องของท้องถิ่น	สาระเนื้อหา	ข้อมูลปัญหาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม	แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร
ระบบนิเวศป่าริมน้ำ	-ป่าริมน้ำคืออะไร -ระบบนิเวศป่าริมน้ำ -ป่าริมน้ำในอดีต -ปัจจุบัน - ป่าริมน้ำกับคน	-นายสังวาล สมานทอง -นายสมชาย ไกรเกท	ป่าริมน้ำห้วยเสนง บริเวณสะพานบ้าน ลำโรงเป็นพื้นที่ยังคง อุดมสมบูรณ์

2) จุดเรียนรู้เรื่องอันลึงเจรียและเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ

เพื่อให้เด็กนักเรียนได้เรียนรู้ถึงความสำคัญของลุ่มน้ำห้วยเสนง และประวัติความเป็นมาของวังปลา อันลึงเจรียในอดีตมีคันเจรีย(คันไทร) 2 คัน เป็นที่มาของอันลึงเจรีย มีความลึก ประมาณ 4 เมตร กว้าง 8 เมตร ยาว 100 เมตร มีพันธุ์ไม้พืชผักหลากหลายชนิด อยู่ริมคลอง รวมทั้งเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาหลากหลายชนิด ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์มาก ชาวบ้านหนองใหญ่ บ้านสตึง บ้านลำโรง ฯลฯ ได้อาศัย แหล่งน้ำนี้ทำมาหากิน

จุดเรียนรู้นี้จะ ได้เรียนรู้ข้อมูลจากอดีตจนถึงปัจจุบัน แต่อันลึงเจเรียในปัจจุบัน ความอุดมสมบูรณ์เหลือน้อย ไม่ว่าจะเป็นพันธุ์ไม้ พันธุ์ปลา มีจำนวนลดลงมาก จึงต้องมีมาตรการอนุรักษ์แหล่งน้ำแห่งนี้ให้มีความอุดมสมบูรณ์เหมือนในอดีตกาล

โครงสร้าง /สาระเนื้อหา /ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม /แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร

เรื่องของท้องถิ่น	สาระเนื้อหา	ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม	แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร
อันลึงเจเรียและเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ	-ประวัติความเป็นมา -ปัญหาที่เกิดขึ้น -ความสำคัญ -แนวทางการทำเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ	-นายสังวาล สมานทอง -นายก๊วล สัมมานันท์ -นายบุญเกื้อน สายแสงจันทร์	อันลึงตรง(ต้นไข) , อันลึงพะตึก,อันลึงตาเย็บ

3) จุดการเรียนรู้เรื่องปลาแม่น้ำและพันธุ์ปลา

เพื่อให้เด็กนักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่อง ปลาแม่น้ำและพันธุ์ปลา ปลาแม่น้ำในอดีต คายายเคยเล่าว่า ปลาแม่น้ำทุกปี ในช่วงปลายเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงเดือนเมษายน ปลาจะเขามากทั้งปลาใหญ่ ปลาเล็ก สาเหตุของปลาแม่น้ำ เกิดจากต้นไม้ริมตลิ่ง ผลัดใบตกลงในน้ำในช่วงเดือนธันวาคม ใบไม้เน่าเกิดแก๊สในน้ำบวกกับกลางวันอากาศร้อน กลางคืนมีฝนตก ตอนเช้าปลาจะมาประมาณ 6 โมงเช้า จนถึงประมาณ 9 โมง จากนั้นปลาจะเริ่มสร้างเม

ปัจจุบันปลาแม่น้ำได้ปรากฏขึ้นอีก เมื่อ พ.ศ.2552 ได้เกิดปลาแม่น้ำประมาณ 2 ครั้ง ในตอนเช้า เพราะความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติเริ่มกลับมาอีกครั้ง และจะได้เรียนรู้พันธุ์ปลาในห้วยเสนงบริเวณบ้านหนองใหญ่มีถิ่นที่่เกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัย

โครงสร้าง /สาระเนื้อหา /ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม /แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร

เรื่องของท้องถิ่น	สาระเนื้อหา	ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม	แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร
ปลาแม่น้ำและพันธุ์	-ปลาแม่น้ำ	-นายอุทา สัชชานนท์	อันลึงตรง(ต้นไข) ,

ปลา	-สาเหตุปลาแม่น้ำ -พันธุ์ปลา -ชื่อท้องถิ่น -ชื่อไทย	-นายสังวาล สมานทอง -นายสมนึก ลัษณานนท์	อันลี้วงพะตึก,อันลี้วง ตาเย็บ
-----	---	---	----------------------------------

4) จุดเรียนรู้เครื่องมือการทำมาหากินและการจับปลาลุ่มน้ำห้วยเสนง

เพื่อให้เด็กนักเรียนจะได้เรียนรู้เรื่องเครื่องมือในการจับปลาของชาวบ้านตั้งแต่โบราณมีดังนี้ แห ใช้ในการหว่าน มีขนาดตั้งแต่ 1-4 เซนติเมตร สวิง ใช้ชนในริมห้วยตอนปลาเมา อวนใช้กันปลาเมื่อหว่านแห ไซใช้ใส่ปลาน้ำไหล มอง ใช้หากินตลอดทั้งปี สุ่มใช้ครอบหาปลาตามริมห้วย และจะได้เรียนรู้วิธีการจับปลาและพื้นที่การจับ พื้นที่หน้าทำนบเป็นช่วงน้ำหลาก เวล่าน้ำขึ้น พบปลาทุกชนิด หน้าทำนบ เป็นแหล่งปลาอุดมสมบูรณ์มาก เพราะปลาชอบมาหากินตลอดปี ในช่วงที่น้ำลดปลาจะมากินไม่ว่าปลาขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ การเรียนรู้ในจุดนี้ได้เรียนรู้ถึงเครื่องจริงและได้ลงมือทดลองจริง

โครงสร้าง /สาระเนื้อหา /ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม /แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร

เรื่องของท้องถิ่น	สาระเนื้อหา	ชื่อภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือนักวิจัยประจำกลุ่ม	แหล่งเรียนรู้ของหลักสูตร
เครื่องมือการทำมาหากินและการจับปลาลุ่มน้ำห้วยเสนง	- เครื่องมือทำมาหากินแบบโบราณ - วิธีการจับปลาโดยเครื่องมือ - พื้นที่การหาปลา	-นายอุทา ลัษณานนท์ -นายสังวาล สมานทอง -นายบุญจันทร์สายรัตน์ -นายประนอม นิเลปิยัง	อันลี้วงตรง(คันไซ) , อันลี้วงพะตึก,อันลี้วงตาเย็บ

5) จุดเรียนรู้ประวัติศาสตร์

เพื่อให้เด็กนักเรียนมีความรู้ความเข้าใจและเกิดความรักในท้องถิ่น วัฒนธรรม และประเพณีของคนเขมรท้องถิ่น เช่น ประเพณีสิบสองเดือน ประเพณี และได้เรียนรู้ภาษาท้องถิ่นเขมรในพื้นที่ของชุมชน